

Sy-li spěwał,
Pilmje džětał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Npoj mócnj
Lubosé ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spar měrnj
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džětaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh éi khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

• Sserbske njedželske łopjeno. •

Wudawa so kóždy łobotu w Esmlerjez knihicizšczerńi w Budyšinje a płaczi šchtwórtlětnje 2.— hr. bješ porta.

3. njedž. po 3 kralach.

Rom. 12, 17—21.

Sczenje džehniského dnja rěči wo hetmanje w Kaper-
naumje. Tón mějesche khoreho wotrocžka a póžka po Jesuša
a džesche k njemu, jako chyzske tón k njemu do doma stupicž.
Ja njejkym hódny, so by ty pod moju tšechu schoł, praj jeno
klowcžko, dha budže mój wotrocžk wustrowjeny. Ja mam tež
wojakow pod łobu a hdyž k jenemu rjeknu: dži tam, dha wuń-
dže, a k druhemu: pschindž kem, dha wón pschindže a k swojemu
wotrocžkej: cžin to, dha wón jo cžini. A Jesuž džesche: Sawě-
nje, tajku wěru ja tež w Israelu njejkym namakał. Šhto dha
pał běšche to wulke na jeho wěrje? To, so so wón Šhrystušeji
połnje dowěrjesche a wschu pomoz wot njeho woczakowasche. Wě-
ra mjenujžy je najprjedy dowěra. To je to jene kschidlo worjoła
wěry, kiž naž k Bóhu do njebjěš nješe. To druhe kschidlo rěka:
Džerž Bože kasnje. A žro Łožich kasnjow je ta: Lubuj bliž-
šeho. Tutu kasnju kładže nam džehniskich tekst na wutrobu.

Lubuj bližšeho!

1. Redžbuj kam na so, so by bližšchi nicžo njepraweho na
tebi njenamakał. 2. Cžin, wjelež móžesč, so by s nim měr džer-
žał. 3. Cžini cži pał tola kschidwu, dha njewjecž so, a hdyž so
wjecžišč, wjecž so prawje!

1. Redžbuj kam na šebje, so by bližšchi nicžo njeprawe na
tebi njenamakał! Redžbujcže prjedy na to, šhtož je cžestne pschede
wschěmi ludžimi. Šdyž cžestnaj šlubjenaj w psychi seleneje
mžrtwy k woltarjeji cžehnjetaj, dha je to jedyn s najrjeńšich wo-
brašow, kotrež w žiwjenju mamy. Rědma je cžłowjeł wo šwo-

jim žiwjenju hdy rjeńšchi, hacž tehdy. A tuta psycha je tał po-
žadana, so šebi ju šlubjenaj husto s njeprawom naložitaj, ju
šebi tał rjez kradnjetaj. Ale podomnje psycheny dnrbi kšchecž-
jan w zylim žiwjenju bjež. Redžbujcže na to, so bšchcže cžestni
byli psched wschěmi ludžimi! Ludžo maja jara šlukej wocži,
hdyž na so kamych a na šwoje smylki hladaju. Na nich leža
žyie wulke hory hrěchow a woni je njewidža. Ale hdyž na bliž-
šeho hladaju, tehdy stej jim jich wocži jašnischej hacž žana
točžena šchleńza. Na nich so kóždeho najmjěńšeho proška
dohladaju. Nětko pał budž twoja staroscž ta, so tež ani teho na
tebi njewohladaju. Ša to pał to, šhtož je cžestne psched ludžimi.
„Dale lubi bratšja“, tał napomina šwj. Pawoł Šhilippiskich,
„šhtož je wěrne, šhtož cžestne, šhtož prawe, šhtož pózcžiwne,
šhtož lubosne, šhtož kšwalobne, je-li nělajki pocžinł, jeli nělajka
kšwalba, na to mžšleže!“ Šhtom roscže a so w nalěcžu s li-
scžom a kčenzjom a w lěcžu s lubosnymi plodami psychi. Tajki
tam stej. Wly škoro nicžo wot njeho njewidžimy, hacž tutu
psychu, psychu cžestnoscže pał dnrba wschitžy na tebi widžecž.
Štał rad hlada Bóh na naž, hdyž tajžy psched nim stejimy, tał
rad pschebhwa nan w šwojim domje mjes džěcžimi, hdyž je
tajke widži. A widža cže bližšchi tajšeho, dha měra nješměja,
hacž so tež tajku cžestnu psychu woblekli nješkju. Ty šy jim
k temu dopomhał a jim s tym najwjěščju luboscž wopokasał.

2. Cžin, wjelež móžesč, so by bližšchi měr s tobu džeržkał.
Je-li móžno tał wjele hacž na waž je. Šaj, pschezo móžno
njejbudže, se wschěmi měr džeržecž. Šliakěj njebě móžno, měr
s Baalowymimi měšchnikami a se šwojim kralom džeržecž. Šan
kšchecženit njemóžesche s pišmarucženyymi a šarisejškimi šwojeho
cžaka w měrje žiwy bjež. A njeje šamo Šhrystuž prajit: Ša

njejšym pschischol, mēr pschinjesč, ale njecž. Sdnyž czi sčto schricžku wohenja do domu czišnje, dha ju ty wutepzesch, a hdyž šo jeje dohladał njejšy a wohen hžo wokolo šo hraba, wolašch ludži na pomoc. S wohenjom, kiž czi dom a dwór snieži a cze proscherja sežini, njemóžesch pscheczestwo dzeržecž a we mērje žitny bycz. Je tež hžo sčto štyšchal, šo je jedyn pastyr i wjelkom mēr podpižal a pschihadowal, tak je jemu wjelt wozny jeho stabla rostorhal? Sdy by teho dla t tebi sčto stupil a wón by czi schre njewery, stych lóschtom abo druhich hrěchom do wutroby abo do doma njes twojich domjazych mjetal, šo by tebje abo tych twojich sawjedł a tak rjany twar twojeho šboža czi do hromadki popjela a prócha pschewobrocžil, dha njemyšl na mēr, ale wobróń šo a wojuj a wolaž druhich na pomoc. Tu swony mēra swonicž, by rekało, duschi na pucz do hele swonicž.

Alle je-li móžno, tak wjele hacž na tebi je, dha dzerž mēr se wschěmi ludžimi. A móžno je to tola husczišcho, hacž šebi myšlišch. Junu bu jedyn psched šudnika žadany, šo by šo tam se šwojim bratrom do herbštwa dželit. Jeho mandželka wjedžesche, šo je tamny jara štupy, tak šo š kóždym plěšniveho pjenježa dla wadži. Duž šwojemu mandželstemu na pucz tule radu šobu da: Sdnyž pschi dželenju namrěštwa na tebje 100 hr. pschińdže, dha bječ jeno 50 hr. a pschińdže na tebje 10 000 hr., dha bječ jeno 5 000 hriwnow. Tón muž džesche a po tej radže cžinjesch. Tak šo herbštwa bje wschěje swadny rosdželi. Jako bē wschō nimo, džeschē šudnik t njemu: „Tajkeho njerosumneho cžlowjeka, kaž Wy seže, pač ja hiščeže ženje wohladał njejšym. Wy seže šo šam wo wjazny tyžaz hriwnow pschinješli.“ Tón pač džeschē: „Sčto te druhich ludži stara, hdyž ja komu něščto darju“ a džeschē kwój pucz. Se šwojim bratrom pač je hacž do kónza w pschesjenosčzi žitny byl a to bēšche wjazny hacž 1000 hriwnow pjenjes hōdne. Cžin we wschěch wězach podobnje. Potom budžesch, njech šy domach abo w zusbje, njech twoja šhěžka šama w lěšy steji, abo wošrjedž wšy, njech w šwojim domje šam dželastch abo we wulfej cžrjōdže i druhimi, se wschěmi ludžimi mēr. To pač njebudže jeno ša tebje dobrotā, ale tež ša twojeho bližšeho. Na tajke waschnje ty šwojemu bližšchemu najwjetšche šbože pschitwobrocžišch a najwjetšchu lubosčž wopolažesch.

3. Cžini, pač czi bližšchi pschi wschěm tym dale šchindu, dha njewjecž šo, a hdyž šo tola wjecžišch, dha wjecž šo prawje. Sdnyž šebi myšlišch, šo je šo czi wot bližšeho njeprawda stala, dha njewjecž šo, ale wobhoń šo najprjedy šwěru, hacž je to wopravdže šchindu byla. Je dha to šchindu, hdyž cze šnjes abo pscheczēl i trochu wōtrymi šlowami powuczti? Pošluchaj, ale njewjecž šo ša wužitnu wuczbu! A šy wopravdže šchindu cžerpil, dha šo tola njewjecž, pschetož husto šo posdžišcho połaže, šo bē bližšchi, na kotrehož šo hrěšišch, cžisčje bjes winy? We jeny domje bēšche wulke roshorjenje. Drohi pjerščežen bē šo bjes šlěda šhubil. Dny dolho pytaču. Wšcho podarmo. Duž bē jeno wuczinjene, šo je pjerščežen kradnjeny. Alle wot koho? Wěščje wot jeneho domjazeho. A to ničto drugi bycz njemóžesch, hacž šlužomna. Ta bēšche pschezo sprawnā byla. Duž najprjedy i tym won njechachu. Potom pač rekašche: Ty šy tón pjerščežen wšala, wušnaj šo, hewał ničto do teje istny pschischol njeje. Winowana holza woblēdny. Se strachom ani šlowežka i rta njestkōčzi. Kajti to poroč! „Ja jōn njejšym wšala“, škōncžnje wurasch. Šospodar a šospoša i ramjenjomaj šacžesčstaj. Ta holczka špōsna, šo jej njewpěrajchu. Ta myšl, šo maju ju ša padušchnizu, pschinješe ju do šadwelowanja. Šo něščto dnjach šo i domu minty a něščto njedžel po tym jejne

cželo i hata wuczahnychu, w kotrymž bēšche šmjercž pytača. Nětko bē tola wuczinjene, šo bē, dolež šo khostanja bojesche, do šmjercže šchla.

Sčtyrzczi lēt bē šo mintylo. Duž šo w domje něščto porjedžesch. Stare šchpundowanje šo torhasche, šo bychu nowe položili. A hlaj, duž špodny jeneje dešči krašny šloty pjerščežen namakachu. Bēšche to tón, kiž bēšche šo psched 40 lētami bjes šlěda šhubil. Šospoša bēšche hiščeže žitwa. Šej tón pjerščežen pschinješechu. A nětko wonā woblēdny. Psched jejnej woczti štupi w duchu jejna něhduschā šlužobna, młoda a cžerwjena, kiž tehdy na tamny poroč woblēdny a kiž bē tehodla do šmjercže šchla. Sčto budžišche ta šospoša ša to dafa, hdy budžišche tu holczku tehdy njewinowala!

Sdnyž pač je dopokasane, šo je czi bližšchi šchindu cžinił, tež tehdy šo njewjecž! Bōh tebje tež ša šudnika postajil njeje. Wjecženje je moje, ja chzu šapłaczicž, praji tón šnjes. Šlaj, sčtož je šo na tebi pscheschol, tón tola njeje jeno tebi šchindu cžinił, ale Bōhu w njebješach. Šod teho hñěwom wón nětko steji, a jeho hñěw je wjetšchi, dyžli twój. Šod jeho wjecženje wón padnje, a to je hōršche, hacž by ty jo wuwjesčž mohł. Wón budže jeho džechacz kōcz wōtrišcho khostacz, hacž by ty to mohł. Jeho dla daj šwojej pjasčzi směrom wotpoczowacz a daj měšto hñěwu Bōžemu. Šaj, wobžaruj wjele bōle i wutrobu šwojeho bližšeho, šo pod Bōžim hñěwom steji, a šmil šo nad nim a prosch ša njeho, šo by Bōh i nim hnadnje cžinił, kaž je něhdny David ša šwojeho njepošluschneho šyna Abšaloma prošyl: Šachadžeče kahodnje i tym młodženzom Abšalom. O, šo bychu ludžo tola to wopomnicž chžyli! Alle woni šo wjecža a njesnaju žaneje mērny a žaneje šmilnosčje. Woni teptaju a štokaju bližšeho šami a i pomozu druhich ludži a wušchnosčje do njeshoža a njewopomnja, šo šo i tym mōczel njeshoža a rudženja na jeho žyly dom a najmjeńšche njewinowate džēczi lěha, mōczel, kiž hiščeže nad jich rowami wišy.

Tuto šlowo: „Wy seže šo šami wjecžili,“ je jene i tych, kiž budže ša někotreho kaž ryhel ležecž psched durjemi wěczneho žitwenja, šo woni i nimi nuts hičž mōž njebudža. Šladaj šo teho, šo by jōn tam junu njenamakal. — Sdnyž pač chzesch šo tola wjecžicž, dha wjecž šo prawje! Šak to? W prjedawšich lētstottach je šo stalo, šo šu ludži i cžwilemi, na psch. se žehliwymi klěščežemi nušowali, šo šwojich njestutkow wušnacž, haj šo šwojej wěrje wotrjež. To bē wěšo něščto cžisčje njeprawe. Alle něščto podomne radži nam w dženknišchim tekščje šwj. Pawol. Sdnyž je šo sčto našch njepscheczēl sežinił, a nam šchindu cžini, dha dyrbimny jeho pschimnyčž a twjerdže džeržecž a njepuschczicž a na to dyrbimny wuhlo bracz, žehliwe wuhlo, a na jeho šlowu hromadžecž, a hdyž je to přenje tam hašlo, dyrbimny druhe wšacz a je na šlowu klascž, doniž wón tutōn wohen na šlowje wjazny snjesčž njemōže, šwoje šle myšle pscheczitwo nam njepuschczzi a šo šwojich škōščow pscheczitwo nam njewostaji. A sčto je tuto žehliwe wuhlo? To nam šwj. Pawol i tymi šlowami praji: Je-li twój njepscheczēl hōdny, našpēcž jeho, chze-li šo jemu picž, napowaj jeho. Pschetož hdyž to cžinišch, budžesch žehliwe wuhlo na jeho šlowu nahromadžicž. Tak by šo prawje wjecžil na škōstnym bližšchim a jemu lubosčž wopokasal. Sdy bychu šo ludžo tak wjecžili, dha by wjele wōtrnych šlowow, wjele rudženja, wjele šudnišch škōščow, wjele rošbitnych šwědomnjow mjenje, ša to pač wjele wopravdžiteh šboža njes ludžimi wjazny bylo.

Duž dži a lubuj bratra, kaž cze dženknišchi tekst wuczti.

Šsch. w Š.

Njedźela, sławna Boža služba.

Głóg: Božo, Anježe teho śwěta.

Czajom wschittich Božo wulki
Kufa twoja sdzerži śwět,
Twoja śwěrnoscź wulke stutki
Džitny czini telko lět!
Dženŕ mi wobradź njedźelu
Žohnowanu, sbožownu.

Hodžiny ſu to mi lube,
Božo w twojej ſwjatniży,
Tu je troſcht ſa duſche khude,
Wotpoczint naſch we Boſny,
Tu nam dary mudźela,
Bóh je ſwojoh bohatſtwa.

Dzał a khwalbu tute ranje,
Božo tebi pſchinjeſu,
Wobradź twoje žohnowanje,
Wſchēm, kiž w twojim domje ſu,
Wuſklyſch ſprawne modlenje,
Sſklyſch nutrne ſpěwanje.

Schto je rjeńſche hač czi ſlužicź,
Sſkódsche, hač twój' ſłowo nam,
To ſo dyrbi twojim lubicź,
Hdyž ſy ty tu pſchi naſ ſam.
Sbóžny je, kiž tebje ma,
Tebje luboſcź njebjęſta.

A czeſczi twojoh' ſwjatoh' mjena, —
A ſwojemu paſ wužitku
Pſchińdzemy do twojoh' doma
Sſlužicź tebi ſ wutrobu,
S twojoh' ſłowa wěrjazych
Cziń naſ węcźnje sbožownych.

Wjele jich wſchaſ njepſchińdžeja,
Do ſwjatniży Božeje,
Ale ſhromadami džeja,
Tam, ſchtož teho śwěta je —
Wuſki pucź jich mało dže,
Wſchěroki paſ wjele dže.

Božo daj ſo my czi byli,
Kiž pucź wuſki ſ njebję du,
Žnjecź b'dža wſchittzy ſchtož ſu byli,
W ſwojim czaſu prawu mſdu,
Anjeſ b'dže płacźicź kóždemu!
Tu w czaſnym žiwjenju.

O ſo tych jich wjele byli
Kiž do njebjęſ pónđžeja,
Kiž ſu tu na ducha byli,
Wěrili do Jeſuſa!
Wěrjazy pſches Jeſuſa,
Dóſtač budža njebjęſa!

Schtož tu hrěſchne pucze khodži,
Wot Boha je ſdaleny —
Schto ſo ſ naſchem' mērej hodži,

Ach, to ſ czaſom wopomínny!
Hiſchcze wotewrjene ſu,
Durje hnadny kóždemu!

S tobu dźělám, wotpoczuju
W nozy w twojim pſchitrcęzu,
Pomhaj mi, ſo sbóžny budu,
Pola tebje we njebję,
Božo, tebi porucžu,
Cžěło, duſchu wutrobu.

Božo praj ty ſam to „Samjeń“
Daj, ſo twoje herbſtmo ſmy,
Žyrkwoje twojej róſchtny kamjeń,
Jeſuſ je, joh' ſtawy my.
Wuhotuj naſ ſ mudroſcęzu,
Daj nam sbóžnoſcź we njebję.

S. W.

Zyrkej a ſtat.

Džen 12. januara běchu ſo w Lubiju ſ druhemu raſej duchowni zplęje Lužicy ſhromadźili, ſo bychu hiſchcze raſ, prjedy hač ſynoda ſo ſažo ſeńdže, wuradźowali wo woſebitych lužickich praſchenjach naſcheje zyrkwoje. Hdyž ſo nětkle ſaſka krajna zyrkej ſ nowa ſarjadowacź dyrbi pſches nowu wuſtawu, je to naſcha Lužica ſ tym najbóle potrečena, bóle hač herbſke krajiny. Ma tola Lužica ſama ſwoju konſiſtorialnu wyſchnoſcź w Budyſchlinie pſchi wokręſnym hejtmannſtwe. Tuta ſama wot ſo padnje, taſ bórny hač ſo dźelenje ſtata wot zyrkwoje wupraji, — ſnadź tež hižo prjedy. Duž je bjeſ džitwa, ſo ſo Lužica wo to prózuje, ſo, hdyž nowe ſarjadowanje doſtanje, jene khmane a ſpomóžne a ſa Lužicu pſchiměrene doſtanje. Hač dotal njeje ſynoda na tole džitwaka, ſ najmjěńſcha niž na doſbahaze a ſpofojaze waſchnje.

Taſ bu tež w Lubiju ſ nowa jenoſłóžnje wuprajene, ſo je to njedoſbahaza wěz, hdyž ſo Lužica do dweju ſuperintendenturow dźěli, do Žitawſkeje a Budyſchſkeje. S tym ſo njedžitwa na wobečęzne pucze a jeſby po zplęj Lužicy, tež niž na to, ſo ma ſuperintendenta, abo kaž budže wódžeſ zyrkwineho wokręſa he-waſ rěkač, lěpſchi a ſpomóžniſchi ſwiſt ſ duchownymi a ſ woſadami a tute ſ nim, a woſebje tež niž na to, ſo tu we Lužicy woſady ſu, kotrež ſobu ſ Němzami tworí jedyn niž němſti lud, mjenujzy my Sserbjo. Ma naſ njebē nacziſt wuſtawy do zplę džitwaſ a ſynoda a jeje wubjerſt bē nam hač dotal jenož pſchitwolil jeneho ſaſtupjerja ſuperintendentny. To njeje na žane waſchnje doſcź, a byrniež ſo tež herbſke hłóhy tu a tam klyſchecź daſe, kotrež ſo ſ tym ſpofojachu. Těhodla ſu ſo herbſzy duchowni jenoſłóžnje pſchitwolili namjetej, ſo ma Lužica doſtač 4 ſuperintendenturny a jena ſ nich ma herbſka byč. A němſzy duchowni ſu ſo jenoſłóžnje ſa to wuprajili, ſo ma ſo Sserbam jena ſuperintendentura dacź, runje kaž tež ſa tón dalſchi namjet Sserbow, ſo ma ſo herbſki duchowny do ſynody powołač, njeje-li ſo Sserba pſchi wólbach do ſynody wuſwolito.

Ssměny drje ſo tola wěſcze nadžijecź, ſo tute jenoſłóžne žadanja Lužicy bjeſ wuſpěcha njewoſtanu, ſo taſ tež my Sserbjo ſłóncźnje ſ najmjěńſcha to najnuſniſche doſtanjeny a tež pytnjeny, ſo naſ ſynoda a zyrkwina wyſchnoſcź dorofumicź chze. Nje-dyrbjakoli to temu taſ byč, ma herbſki lud hnydom ſo pſchecžitwo jenemu njepofojazemu ſarjadowanju wuprajicź a ſebi dorafnje jene druge, ſpofojaze žadacź. Němzam naſchich herbſko-němſkich a němſko-herbſkich woſadow ſo ſ tajtim wot Sserbow žadanym ſarjadowanjom žana kſchiwda njeſtanje a žane prawo njepſchi-

krótschi, dofelž móže herbski superintendenta Němzam a Šerbam jenač berje služic, němski superintendenta pač ženje!

Do noweho wot naš žadaneho wotrješa dyrbja so wschē herbsko-němske a němsko-herbske wošady sjednoczic, kotrež su nětkle do 4 zyrkwintych wotrješow roštykane, mjenujzy do tšjoch lužiskich: do Lubijskeho, Budyšiskeho a Kamjeničanskeho, a k temu hiščeže do superintendentury Radeberga.

Synoda so jutšje — tute rynczki pišamy pōndželu, 16. jan. — seńdže a brjedu smēje so s wustowu sabēracž. Šdž huda našchi cžitarjo a našche cžitarŕi tute rynczki cžitacž, budžemy drje pšes našche dženiki hižo něšto dalscheho wo tutej naležnosčzi wjedžecž. — —

W Lubiju so tež hiščeže to dalsche wobsamŕny, so ma wu- bjerŕ, wobstejazn s duchownych a zyrkwintych pšchedstejiczerjom, s zyljeje Lužizy wustwoleny, se swjastom kantorow a organistow jednacž wo sarjadowanju došhodow, tutōn swjast je pšes kan- torow a organistow wošadam nowe žadania pšchedpoložil. Na tutej jednanjach mēla so tež komiŕija, wot herbskeje kon- ferenzy wustwolena, šobu wobdželicž.

Bóh je tón Knjes.

Kral Kanut Wulki wukhodžowasche so ras pšchi morju. Jeho dworjenjo so jemu liščežachu, kaž to tač waschnje po dworjanow. Tač jemu tež prajachu, so je wón jedyn Bóh na seni, pšchetož wón je tola s knjesom na kraju a na morju a ničžo njeje jemu njemóžne.

Duwasche nětk runje šylny wētr wot morja a mjetasche žolmny na kraj. Kral Kanut pšchifasa, so bychu stoč pšchinješli. Stoč bu hnydom pšchinješeny. Kral so na njōn šydnny a šawola: „Tōn kraj je mój, na kotrymž šedžu, a tež morjo, kotrež tutōn kraj wobdača. Tač kažu nětk tebi, morjo, so šo hnydom šmēruješ a so šo wjazn nohow twojeho knjesa njedōtkasč!“

Mōrške žolmny pšchivalowachu so pač dale a macžachu krala bóle a bóle, so bu zyle mokry. Duž kral stany, pokasa na šo a rjekny: „Šlejcze, to tu je jedyn kral!“ Potom pokasa na šo žolmjaze morjo a horje k njebiešam a rjekny: „Š hlejcze, to je Bóh!“

Š bliffa a s daloka.

Š Rožacžiz. W tydženškej rošprawje mējesche rēfacž: „Kollektow w Božim domje je šo nawdačo 2959,74 hr., niz jenu 2059,74 hr. — Wopor sa mišionštivo mjes pōhanami škladowa- ny, wucžinja s dodawkami nětk 1381,00 hr. —

Še Šlepeho. Zyrkwine powjesče s lēta 1921 s našcheje wošady su tele: Narodžiko je šo 115 džeczi, 50 hólzow, 65 hólčkow, mjes nimi 5 mōrtwonarodženyh, 3 ras dwōjniki. Šchēženški šlub je wobnowiko 114 džeczi, 7 hólzow, 47 hólzow, mjes nimi bē 76 herbskich pacžerškich džeczi. Wērowanyh je 57 porow, 34 jako cžestnyh. — Pohrjebanyh je na 9 wošadžinyh pohrjebniščežach 41 šemrjetnyh, a to 15 hač do 14, 14 hač do 70 a 12 wysche 70 lēt starnyh. — Špowjedanje je bylo 4624 a to 3835 Šerbow a 789 Němzow abo 1799 mužškich a 2825 žōnškich. Doma wopytanyh bēšche 51 wošobow.

Š Wochosow. W minjenym s Božej pomozu došonjanyh lēče 1921 je šo nam w našchej wošadže narodžiko 40 džeczi a to 17 hólčkow a 23 hólčkow. Šchēženški šlub je jich wobnowiko 21 hólzow a 16 hólzow, wscho hromadže 37 džeczi. Š tuteje cžafnosče wuńdžechu jich 18, a to 7 džeczi a 11 dorosčenyh. Wērowanjow mējachny tu 15. Š Božemu blidu pobu jich 420

mužškich a 604 žōnškich wscho hromadže 1024 wošobow. Zyrk- wine kollektu wucžinjachu 558 hr., domjaze 236 hr. a kollekt k wotpomhanju rusy němškich džeczi je pšchinješka 343 hr.

Šerbška předaška konferenza sabērašche šo 10 januara tež se žadanjemi, kotrež je swjast kantorow a organistow wo- šadam pšchedpoložil, sa nowe sarjadowanje došhodow kantorow a organistow. Konferenza je jenobšōnje wobšamŕka, so ma wot njeje wustwolena komiŕija se swjastom kantorow a organistow jednacž a so hačle potom šo něšto postajicž móže. Dwač dnjej pošdžišcho je Lubijska šhromadžišna sa zylu Lužizy podobneho wobšamŕnyka. To je tež tōn jenicžki prawy pucž, jeli so cžemy wēž w pšchēsjednosčzi sarjadowacž a po tym, šchtož je móžne.

Duchowny Samuel Keller pšchindže 22. januara do Lubija a smēje tam šwoje po zylē Němskej a dale won snate předo- wanja a pšchednosčki. Šwangelisaziju jeho džēko mjenujemy, wōn wola k ewangelijej. Samuel Keller smēje to w Mišlawšcho- wej zyrkwini njedželu, 22. januara, dopoldnja w 9 hodž. předowa- nje, popoldnju w 5 hodž. a wječor w 8 hodž. ewangelisaziski pšchednosčŕ. Pōndželu, 23. januara, popoldnju w 6 hodž. a wječor w 8 hodž. smēje wōn tehorunja ewangelisazistej rēčzi. Šchtož móže, njech s najmjeišcha jedyn s tutej pšchednosčŕ abo Božich službow wopyta. — Na drugej štronje wōlaja nětkle Šdventistjo šedmeho dnja k šhromadžišnam, t. r. woni wōlaja šchēsčjanow s zyrkwje won a tež wot teje wēry, kotruž my, šo škožuju na ewangelion, sa prawu a wērnū mamy, precž do šwojeje šekty nits. Wošebje woni to cžinja s wuskadowa- njom tych tač mjenowaných profetistiskich knihow, wošebje Da- niela a Šewjenja, a woni mēnja, so tute dorosumja, s naj- mjeišcha to tam šapšane, tač wuskaduja a pšchpowjeduja. Šchto my wo Šdventistami mēnimy, šmy w „Šomhaj Bóh“ nadrobne hižo ras rošpšali. Ššnadž w bližšim cžafu hiščeže něšto wošewimy, wošebje wo šabatšmje. Šich šlownej wucžbje tola štej wucžba wo šabacže a tōn sa wēšty woblicženy pšchŕhad našcheho Šbōžnika, tōn woni woblicžichu a šako wo- blicža na wēšte, hačrunje Šesuf Šhryst šam praji, so jenož Bóh Wōtz to wē. Pšchi wucžbje wo šabacže woni wo šebi a tmy, kiž s nimi šabat šwjecža, praja, so šu woni te 144 000 wu- swolených, cži drusy pač šatamani. Tole štej jich šakadnej wucž- bje, hač je woni pšchēzo pšchi agitaziji jako tajkej wusšēhujaj, abo bóle wo druhim rēčza, njemōžemy s wēštosčzu prajicž. Šchtož pač k nim tež s našchich herbskich wješnjanjoto šhodži, dyrbi tole wjedžecž a dyrbi šo, jeli so cžze šprawny byč wo tym se šwojej bibliju, se šwojim Bohom a se šwojej lubosčzu k wēr- nosčzi a šprawnosčzi rošhadžowacž. —

Šastaranje s palenzom. Šena wyschšcha direktzija němškeho pōsta wošewjesche w šandženym lēče pšchēs w pōstach pšchibite papjery: „Pšchi wyschšchej pōstowej direktziji budže, jeli-šo ničžo nješadžewa, w bližšich dnjach cžisty palenz (Trinkbrantwein!) pšchedawany, litr po 29,80 hr. hač 30,50 hr. Šalenza wuda šo jenož hač po 3 litrach na šwōjbu pōstnyh šastojnikow.“ — Nēhdušchi šlatony pōst je šo hižo s džiwnej pišanej reklamu, ko- truz wschudžom sa druhich cžini, a byrnješch to s pōstnyh kaš- cžikami na wšach bylo, wonjecžesčil a šda šo, jako by cžyŕl nětk s „cžistym“ šorcžmaricž. —

Šistowanje. M. we Š. ša 4. po tšjoch kralach. — M. we M. ša 5. po tšjoch kralach.

Šamolwitny redaktor: šarač Šyrgacž w Rožacžizach.

Šružstwo s wobmj. ruš. w Budyšchinje.

Ščiščez a naklad: Ššmolerjež knihicžišchērnja, šap.